

hvalil je njegovo marljivost ter rekel, da ga zelo veseli, ker njegov edinec tako ljubi učenje.

Pa tudi Tončku ni bilo prav nič žal predstave — drugi dan je namreč gospod Miško pravil tako zanimive stvari v šoli, da si je dečko venomer mislil:

»Kako je to dobro! Kako je dobro, da nisem šel k predstavi in zamudil šole.«

Za nobeno ceno ne bi bil kdaj zamudil šole.

(Dalje prihodnjije)

Sid:

Konjiček.

Hi, konjiček, hoja hi!

Kam bežiš? Kam letiš?

Hoja hi —!

Navzdol beži! Navzdol leti!

Hoja hi!

Velik je konjič

majhen pogonič,

vajeti — motvoz

in motvoz je bič.

To ni nič!

